

วิธีที่ง่ายที่จะอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรค

บัพดาตามีความปลื้มยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว ด้วยสายตาแห่งความรัก เมื่อมองเห็นลูกในรูปของการมีโชคหลายล้านเท่า ผู้ที่สูงส่งที่สุดคือผู้ที่เปี่ยมมั่งคั่งบนศีรษะของท่าน ท่านมีความปลื้มยินดีเสมอ ลูกเป็นคนเดียวกับเมื่อวงจรที่แล้ว ที่ได้แยกจากกันและเวลานี้กลับมามีค่าที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งเช่นนั้น คุณสมบัติพิเศษและความมีค่าของลูกแต่ละคนชัดเจนอย่างมากเบื้องหน้าบัพดาตา บัพดาตารู้คุณค่าของคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคนและพิจารณาลูกแต่ละคนว่าเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่า ลูกเป็นลูกที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงบัพดาตา บัพดาตาอยู่กับความหลากหลายของเพชรพลอยอันล้ำค่าของท่าน พ่อได้ทำให้ลูกซึ่งเป็นเพชรพลอยที่ล้ำค่าเป็นสร้อยคอรอบคอของท่าน ท่านให้ลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่าน ทำให้ลูกเป็นดวงดาวของดวงตาของท่าน เป็นมงกุฏของศีรษะท่าน และมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาพร้อมกับท่านในโลก ท่านทำให้ลูกเป็นเทพพิเศษของผู้ทำบักตีมามากมาย ลูกได้รักษาความภาคภูมิใจของตนเองหรือไม่? ลูกอยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในรูปที่บัพดาตาและผู้คนในโลกมองเห็นลูกหรือไม่?

วันนี้ บัพและดาตา มีการสนทนาเกี่ยวกับลูกๆ บัพดาตาพูดว่า บางครั้งแทนที่จะเคลื่อนไปด้วยความเร็ว ลูกๆ โยคีที่ให้ความร่วมมือ ลูกๆ ราชนิชิ กลับมาหยุดนิ่ง ทำไมลูกถึงมาหยุดนิ่ง? สิ่งนี้เป็นเพราะลูกไม่สามารถที่จะเห็นจุดหมายปลายทางที่สูงส่งของลูกอย่างชัดเจน กระดาษข้อสอบของเครื่องหมายคำถาม “อะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต?” มาอยู่ข้างหน้าลูก และด้วยเหตุนี้ความเร็วหรือความพยายามอย่างจริงจังของลูกเปลี่ยนเป็นเพียงแค่ความพยายาม ลูกขาดความกล้าหาญที่เอาสิ่งกีดขวางที่เข้ามาออกไปหรือกระโดดข้ามก้อนหินบนเส้นทางของลูก ดังนั้นลูกกลับมาเหน็ดเหนื่อยในขณะที่เคลื่อนไป ลูกบางคนกลับมาเหน็ดเหนื่อยและบางคนกลับมาท้อแท้ นั่นคือลูกสูญเสียความหวังในตนเอง ในเวลาเช่นนั้นแม้ว่าลูกมีการคำนึงของพ่อแต่ลูกรู้สึกว่ตนเองไม่มีการคำนึงเลย อย่างไรก็ตามลูกลืมวิธีที่ง่ายตายของหนึ่งวินาที วิธีที่ฉลาดที่บัพดาตาได้พูดในบางครั้งที่จะจัดอุปสรรคต่างๆออกไปจากตนเอง รูปดัดเบิ้ลไลท์ของรูปดั้งเดิมของจุดแห่งแสงของลูก และการเป็นเครื่องมือในขณะที่แสดงการกระทำ – รูปดัดเบิ้ลไลท์นี้จะทำให้ลูกสามารถกระโดดสูงในหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามลูกทำอะไร? แทนที่จะกระโดดสูง ลูกเริ่มพยายามที่จะทุบทำลายก้อนหินหรือเอาก้อนหินออกไป ด้วยเหตุนี้ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นที่ลูกมีในเวลานั้น ตามกำลังความสามารถของลูก กลับนำมาใช้เพียงแค่ความพยายามที่จะทำสิ่งนี้ และลูกกลับมาเหน็ดเหนื่อยและท้อแท้ เมื่อบัพดาตาเห็นลูกทำความพยายามประเภทนี้ ท่านรู้สึกมีความเมตตาอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกลืมไปว่าลูกสามารถที่จะข้ามสิ่งนั้นได้ในหนึ่งวินาทีเพียงแค่กระโดด ดังนั้นนี่เป็นการสนทนาที่เกิดขึ้นในวันระหว่างบัพและดาตาในสิ่งที่ลูกทำ เนื่องจากการลืมสิ่งนี้ ลูกทำให้หนทางที่ง่ายเป็นหนทางที่ยากอย่างมาก ที่ตัวลูกเองกลับมาเหน็ดเหนื่อย

แล้วลูกทำอะไรอีก? ลูกสร้างพายุของความคิดที่ไร้สาระของตนเอง และตัวลูกเองสั่นคลอนในพายุนั้น ลูกเขย่ารากฐานของศรัทธาของลูกเองและพื้นฐานของการบรรลุผลหลายประเภท ลูกสงสัยว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นหรือไม่ สิ่งที่พระเจ้าพูดนั้นลูกต้องแม่นยำหรือไม่ ลูกควรจะพูดด้วยศรัทธากับผู้คนในโลกหรือไม่ ลูกควรจะอยู่อย่างแผ่ตัวหรือเปิดเผยตนเองหรือไม่ ลูกควรที่จะสะสมทุกอย่างหรือจะใช้ไปสำหรับงานรับใช้ ลูกควรจะดูแลครอบครัวของลูกหรือควรจะข้องแวะตนเองในงานรับใช้ ลูกสงสัยว่าในที่สุดแล้วอะไรจะเกิดขึ้น พ่อไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อน แต่เราเป็นผู้ที่ต้องเผชิญทุกสิ่งทุกอย่างในรูปที่มีตัวตน ลูกสร้างพายุของความคิดที่ไร้สาระเช่นนั้นที่ทำให้ตัวลูกเองสั่นคลอน ลูกเขย่ารากฐานของศรัทธาของลูก เช่นที่พายุสามารถพัดลูกให้ไกลออกไป ดังนั้นเช่นกันพายุของความคิดที่ไร้สาระนี้จะพัดลูกให้ไกลจากสภาพของการทำความพยายามอย่างจริงจังไปสู่สภาพของการเพียงแค่ง่ายๆ อย่าได้ติดอยู่ในพายุเช่นนั้น บัพดาตาถามลูก ลูกยังเป็นผู้ครองเรือนหรือลูกกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์? เมื่อลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์แล้วใครเป็นผู้รับผิดชอบ? เป็นลูกหรือพ่อ? แล้วถ้าพ่อเป็นผู้รับผิดชอบ มันเป็นความรับผิดชอบของลูกหรือความรับผิดชอบของพ่อที่บางสิ่งบางอย่างจะเกิดขึ้นหรือไม่ และอะไรจะเกิดขึ้น?

สิ่งบ่งชี้แรกของสติปัญญาที่มีความศรัทธาคืออะไร? คนที่สติปัญญามีความศรัทธาหมายถึงคนที่ไว้ก้วอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพ่อนำเอาความกังวลทั้งหมดของลูกออกไป เหตุใดลูกจึงยังกังวลอยู่เล่า? ทำไมลูกถึงกังวลกับชีวิตบราห์มินของลูกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นหรือไม่หรือมันจะเกิดขึ้นเมื่อไร? ลูกไม่มีความสุขสนุกกับชีวิตบราห์มินของลูกหรือ ชีวิตที่มีค่าเช่นเพชร ชีวิตของการเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อ ชีวิตของสภาพของการขึ้น ชีวิตของการกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด และชีวิตที่เต็มไปด้วยประสบการณ์ทั้งหมด? ลูกปรารถนาที่จะจบสิ้นชีวิตนี้อย่างรวดเร็วหรือ? ลูกมีความยากลำบากใดๆหรือ? บนหนทางของความภักดี ลูกร้องเรียกหา ลูกต้องการที่จะคุณทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสิ่งที่ำของชีวิตของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูก แต่แล้วเวลานี้ลูก

กลับมาเห็นเหนื่อยอย่างนั้นหรือ? บัปตาตารู้สึกขำกับผู้ที่มีความคิดเช่นนั้น ลูกยังขาดอะไรอีกหรือที่ลูกต้องมีความคิดเช่นนั้น? เมื่อลูกพูดว่า ท่านเป็นพ่อที่ให้คุณประโยชน์และนี่เป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยคุณประโยชน์ ไม่ว่าพระเจ้าพูดสิ่งใดก็ต้องเต็มไปด้วยคุณประโยชน์มากมายหลายอย่าง ในกรณีนั้นเหตุใดลูกจึงเขย่าวราฐานของศรัทธาในสติปัญญาของลูกโดยการมีความคิดเช่นนั้นว่า ท่านพูดสิ่งนั้นทำไมหรือท่านพูดอย่างไร? ถ้ารากฐานของลูกสั่นคลอนจากพายุเล็ก ๆ เช่นนั้นแล้วลูกจะสามารถทนต่อพายุที่ใหญ่โตของการทำลายอย่างมโหฬารได้อย่างไร? พายุนี้เป็นเพียงแค่ความคิดที่ไร้สาระของลูก แต่พายุของการทำลายล้างอย่างใหญ่โตมโหฬารนั้น จะเป็นประเภทที่แตกต่างกันอย่างมากมายและมาจากทั้งสี่ทิศทาง ดังนั้นแล้วลูกจะทำอะไร? แม้กระทั่งสำหรับเรื่องเล็กน้อยๆ ลูกสามารถไปข้างหน้าได้มากยิ่งขึ้น ลูกได้รับเวลาพิเศษ ได้รับความเป็นมิตร และสมบัติที่มีค่ามากมายหลายประเภท ดังนั้นทำไมลูกจึงมีความกระหายอย่างมากที่จะจับสิ่งทุกอย่าง? ในวันแห่งความสุขของลูกที่ลูกควรจะมีอารมณ์ดี ซึ่งไม่ใช่อดกลั้นในการคิดเกี่ยวกับ "เมื่อไร" หรือ "ทำไม" หยุดสร้างพายุของความคิดที่ไร้สาระของลูกเอง กลับมามั่งคั่ง กลับมามีพลัง ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาอย่างสม่ำเสมอและรับคุณประโยชน์ในทุกวินาทีจากพ่อที่ให้คุณประโยชน์และเวลาที่คุณประโยชน์ วันเหล่านี้ของการเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดและโชคดีที่สุดในวันของการมีความเป็นมิตรกับผู้ประทานโชค ที่จะไม่มาอีกครั้งในเวลาที่เหลือของทั้งวงจร ในช่วงเวลาของการทำลายล้างลูกจะจดจำเวลานี้ของการบรรลุผล ดังนั้นตามละคร ไม่ว่าจากใดก็ตามที่มีคุณประโยชน์เกิดขึ้นในละคร ลูกดวงวิญญาณต้องกลายเป็นตริกาลดาชิ (ผู้ที่รู้กาลเวลาทั้งสาม) ที่มีพลัง มีความกล้าหาญ และเป็นดวงวิญญาณที่มีความกระตือรือร้น ลูกเองจะต้องอยู่อย่างมีพลังและทำให้ผู้คนในโลกมีพลังด้วยเช่นกัน อย่าทำให้ตนเองเห็นเหนื่อยอย่างมากระหว่างการพยายามที่จะทำทุกอย่าง อย่าได้สั่นคลอนในพายุที่ลูกเองสร้างขึ้นมา อยู่อย่างไม่สั่นคลอน ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกกำลังทำอะไร และลูกควรจะทำอะไร? นี่คือการสนทนาจากใจถึงใจของบัปและดาตาเกี่ยวกับลูก ๆ และเกี่ยวกับเกมที่ลูกเล่น เวลานี้เล่นเกมที่มีพลังเช่นนั้นที่เกมเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้น แทนที่จะกลับมาท้อแท้ จงให้หัวใจของลูกกลับมามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เวลานี้จงส่งเวลายความคิดเช่นนั้นในไปบูชายันที่ยิ่งใหญ่นี้ อย่าได้นำความคิดเช่นนั้นกลับคืนมา! ส่งเวลายความคิดเช่นนั้นตลอดไป! เมื่อลูกได้ส่งเวลายตนเองแล้วลูกสามารถมีความคิดเหล่านั้นได้อย่างไร? ดังนั้นก่อนที่ลูกจะจากไป ออฟเฟอร์โบ้กของลูกของการส่งเวลายครั้งสุดท้าย ออฟเฟอร์โบ้กของผลไม้มองความคิดที่มีพลังของลูก ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องออฟเฟอร์โบ้กอะไร?

ถึงดวงวิญญาณที่ไร้กังวลเช่นนั้นที่มีศรัทธาในสติปัญญา ถึงผู้ที่เข้าใจความหมายอันยิ่งใหญ่ของแต่ละคำที่สูงส่ง ถึงผู้ที่อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์แม้กระทั่งในความคิดของพวกเขา นั่นคือไม่ว่าความคิดใดที่เป็นของพ่อเป็นความคิดของลูกด้วยเช่นกัน ถึงดวงวิญญาณที่หัดเทียบกับพ่อในจิตใจ สติปัญญา และสันสการ์ของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่อยู่ใกล้ชิดกับบัปตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปตาตา

บัปตาตาพบกลุ่ม:

บัปตาตามองเห็นลูกแต่ละคนในรูปของดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด เพราะไม่ว่าดวงวิญญาณในโลกจะยิ่งใหญ่เพียงใด เมื่อเทียบกับลูกแล้ว พวกเขาเป็นอะไร? พวกเขาไม่มีอะไรเลย! ดวงวิญญาณที่ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ต่อสิ่งสร้างพิเศษ - สวรรค์ - ของพ่อที่คงอยู่ตลอดไปจะเป็นอย่างไร? ลูกที่ถูกตัดสิทธิ์ของการได้รับทรัพย์สินสมบัติของพ่อจะเป็นอย่างไร? ไม่ว่าดวงวิญญาณในวันนี้จะมีชื่อเสียงโด่งดังมากมายเพียงใด เมื่อเทียบกับการบรรลุผลที่ลูกได้มา พวกเขาไม่มีอะไรเลย ดังนั้นลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมดใช่หรือไม่? แม้กระทั่งประธานาธิบดีในโลกปัจจุบันจะขอให้ลูกกลายเป็นประธานาธิบดีแทนที่จะอยู่อย่างเป็นบราห์มากุมาร ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นไหม? ลูกจะไม่เป็นใช่หรือไม่? สิ่งนี้เป็นเพราะลูกมีความตระหนักถึงความแตกต่างอย่างมากระหว่างสถานภาพเพียงชั่วคราของโลกเก่าในปัจจุบัน และสภาพของลูกตลอดไป ดังนั้นสติปัญญาของลูกจะไม่จมลงต่อสิ่งนั้นแม้กระทั่งในความคิดของลูก เพราะพวกเขาเป็นอะไรเมื่อเทียบกับลูก ใครที่จะกลายเป็นราชาที่ยิ่งใหญ่เหนือราชาทั้งปวง? พวกเขาไม่ได้เป็นแม้กระทั่งราชาที่ไม่สวมมงกุฎ อย่างน้อยที่สุดจักรพรรดิก็คือมีอำนาจแต่สิ่งนั้นอยู่ที่ไหน? พวกเขาไร้มงกุฎและไร้พลัง และดังนั้นสายตาของลูกไม่ควรจะถูกดึงไปที่พวกเขา อยู่อย่างมีสำนึกถึงอย่างยิ่งใหญ่นี้ จากการเป็นตัวของสำนึกอันอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะสามารถสัมผัสกับประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมด ลูกไม่ได้เป็นผู้ที่มีความพึงพอใจเพียงเล็กน้อย ใครที่เป็นผู้ที่พึงพอใจกับสิ่งเล็กน้อยนั้น? ผู้ทำบักดี ลูกไม่ใช่ผู้ทำบักดี ลูกคือผู้ที่มีสิทธิ์ ผู้มีสิทธิ์ทั้งหมดได้สัมผัสกับสิทธิ์ของตนเองทั้งหมด ปัจจุบันนี้แม้กระทั่งผู้ที่อยู่ที่บ้านยังต้องร้องขอสิทธิ์ของพวกเขา แม้กระทั่งคนรับใช้ก็ร้องขอสิทธิ์ของพวกเขา ถ้าลูกให้พวกเขาน้อยไป พวกเขาจะร้องขอสิทธิ์อย่างเต็มที่ของพวกเขา พ่อคือผู้ที่ให้สิทธิ์ทั้งหมดแก่ลูกและดังนั้นจึงรับสิทธิ์ทั้งหมดของลูก อย่าได้กลายเป็น

ผู้ทำบักตี แรกกลายเป็นผู้ที่มิสอิทธิ ดวงวิญญาณที่ภักดีไม่สามารถไปสวรรค์จนกว่าพวกเขาจะกลายเป็นบราห์มิน พวกเขาต้องเปลี่ยนจากผู้ทำบักตีเป็นบราห์มินและพวกเขาจึงสามารถเปลี่ยนจากบราห์มินไปเป็นเทพ เมื่อพวกเขาไม่มีร่องรอยแม้แต่เล็กน้อยของการเป็นผู้ทำบักตี พวกเขาสามารถกลายเป็นผู้ที่มิสอิทธิอย่างเต็มที่ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างพระเจ้าพบกับผู้ทำบักตีของท่าน และระหว่างพ้อพบกับลูกๆของท่าน ดังนั้นการพบปะใดที่ลูกชอบมากกว่า? ในรูปใดที่ลูกพบพระเจ้าเมื่อลูกได้รับอิทธิพลจากมายา? “มีความเมตตา! ให้พรฉัน! ให้กำลังใจฉัน! ฉันจะอย่างไร? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? แสดงหนทางให้กับฉัน อย่าได้ส่งมายามาให้ฉัน!” นี่คือการอ่อนแอใช่หรือไม่? ถ้ามหาวิระพูดว่า “ฉันเป็นมหาวิระแต่ไม่ควรมิดิตรมหาฉัน” ลูกจะเรียกผู้หนึ่งว่าอะไร? มหาวิระจะปลุกเรียกศัตรูของเขา “เข้ามา เพื่อที่ฉันจะได้กลายเป็นผู้มีชัยชนะ” เมื่อมองเห็นข้อสอบมหาวิระจะไม่หวาดกลัว แต่จะทำพ่าย เพราะมหาวิระคือตริกาลดาชิและรู้ว่าเขาคือผู้มีชัยชนะในทุกวงจร อัจชะ

บัฟฟาตาพบกลุ่มจากราชสถานและอินดอร์

ราชสถานได้รับพรมากมาย มันคือราชสถานที่ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับงานรับใช้อย่างเป็นของขวัญ ราชสถานคือสถานที่จาริกแสวงบุญแรก ราชสถานได้รับพรจากทั้งบัฟฟาตาและดาตา พระจะให้ผลอย่างแน่นอน แต่บาบากำลังมองดูว่าสิ่งนั้นจะให้ผลเมื่อไร พร้อมกับเมลา (การพบปะ) ลูกต้องสร้างบรรยากาศเช่นนั้นด้วยเช่นกัน เช่นที่แม่เหล็กดึงดูดทุกสิ่งทุกอย่างเข้ามาหา มัน ดังนั้นให้มีบรรยากาศที่จะดึงดูดดวงวิญญาณเข้ามา นี่คือการสำเร็จของเมลา ในขณะที่มีความใส่ใจเป็นพิเศษและการใช้วิธีของเมลานี้ นำดวงวิญญาณจากทุกวง (ฝ่าย) เข้ามาติดต่อกับลูก วิธีการเป็นสิ่งที่ดึงดูดได้อย่างมากมายและดังนั้นใช้คุณประโยชน์อย่างเต็มที่ของวิธีนี้ ให้มีเสียงกระจายออกไปในหมู่ทุกคน จากการเพียรพยายามลูกจะได้รับผลอย่างแน่นอน วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอนเมื่อจำนวนของราชสถานจะอยู่ในรายชื่อของผู้ที่ได้กระทำสิ่งที่มหัศจรรย์ สำหรับสิ่งนี้เพียงแคกลายเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่น จากการเป็นผู้ที่ยกระดับผู้อื่นลูกจะกลายเป็นผู้ที่ยกระดับโลก นี่คือการดินแดนพิเศษของบัฟฟาตาที่สายตาของพ้อได้ทอดมองมาและจะให้ผลอย่างแน่นอน พ้อรู้ถึงการยกย่องของราชสถานแต่ผู้ที่อยู่ในราชสถานไม่รู้ถึงสิ่งนี้มากนัก พ้อรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น บอกฉันเกี่ยวกับสิ่งนั้นเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น สำนักงานใหญ่อยู่ในราชสถานด้วยเช่นกัน และดังนั้นศูนย์ที่อยู่ใกล้เคียงก็จะเป็นที่น่าสนใจอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน เวลานั้นจะมาถึงด้วยเช่นกัน สายตาของศาคราบามองมายังที่ไหนในครั้งแรก? ราชสถาน ดังนั้นจะต้องมีคุณสมบัติที่พิเศษบางอย่างอย่างแน่นอน เมื่อเวลามาถึง มันจะเปิดออกและจากนั้นจะมาอยู่เบื้องหน้าของลูก อัจชะ

บัฟฟาตาพบครู:

งานพิเศษของครูคือการจดจำระลึกถึงพ้อและทำงานรับใช้ของพ้อ ดังนั้นครูทุกคนได้แสดงให้เห็นความกล้าหาญเป็นอย่างดี ลูกทำงานหนักด้วยเช่นกัน และลูกแน่นอนจะเห็นผลของการทำงานหนักของลูกในแต่ละวัน มัชยประเทศมีพรที่ว่าสิ่งนี้จะให้ผลอย่างต่อเนื่อง เพราะในขณะที่อยู่ร่วมกันในหนทางเดียวและมีสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณที่ซ่อนแะอยู่ในงานเดียวจะอยู่อย่างมีความสุขและสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและทำให้แผ่นดินมีผลด้วยเช่นกัน ด้วยวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันลูกสามารถที่จะหวานเมล็ดและได้รับผลของมันในทันที เปรียบเทียบกับเมื่อก่อน ไม่ว่าลูกจะหวานอะไรในเวลานี้ลูกจะได้รับผลมากมายอย่างรวดเร็ว ในทำนองเดียวกันด้วยพลังของความสงบของลูก ลูกจะเห็นการเปิดเผยเกิดขึ้นอย่างง่ายดายและรวดเร็ว ลูกเป็นผู้ที่กระโดดสูงใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่เริ่มทุบทำลายหิน ไม่ว่าดวงวิญญาณเครื่องมือเป็นเช่นไร บรรยากาศที่ถูกสร้างขึ้นมาก็เป็นไปตามนั้น ถ้าลูกเองมีความร่วมมือแล้วลูกจะทำให้ดวงวิญญาณที่มาหาลูกมีความร่วมมือด้วยเช่นกัน ถ้าตัวลูกเองสับสนลูกก็จะกระจายบรรยากาศเดียวกันนั้นท่ามกลางดวงวิญญาณที่มาหาลูก ดังนั้นดวงวิญญาณเครื่องมือต้องเป็นอิสระจากอุปสรรคและอยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรักของผู้เดียว ลูกต้องรักษาสภาพนี้ไว้ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนที่ดับเบิลโลห์ ที่เป็นอิสระจากคำพูดสิ่งที่ไร้สาระและคำพูดที่รบกวนที่น่ารำคาญ

ในการที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน จงจับสั้นคำพูดที่ไร้สาระที่ไม่มีใครชอบตลอดไป มันอาจจะเป็นเรื่องของคำพูดเพียงไม่กี่คำ แต่การขยายความของสิ่งนั้นและการเฝ้าแต่พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นก็เป็นที่ไร้สาระด้วยเช่นกัน สิ่งใดก็ตามที่สามารถประสบความสำเร็จได้เพียงแค่สี่คำ อย่าได้พูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นโดยใช้ 12 ถึง 15 คำ พูดน้อยและพูดอย่างแผ่วเบา ให้คติพจน์นี้เป็นพวงมาลัยรอบคอลูก กลับมาเป็นอิสระจากคำพูดที่ไร้สาระและคำพูดที่รบกวน และลูกจะได้รับความช่วยเหลืออย่างมากในการกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน

คติพจน์: ผู้ที่สังเวตตนเองด้วยความรักที่มีต่อพระเจ้าจะได้รับการประดับประดาด้วยพวงมาลัยของความสำเร็จ

*** โอมซานติ ***